

וְסִיחָרָא סֶלֶקָא וּמִתְחַבֵּרָא בְּמִזְרָחָה. וְכֵדֵין יַנְקָא מַתְרִין סְטוּרִין וּגְטִילָת בְּרָכָא נְבָשָׁא, וְכֵדֵין אַתְבְּרָכָא סִיחָרָא וְאַתְמָלִיָּא. וְהַכָּא אַתְקְרִיבָת אַתָּתָא בְּבָעַלָּה.

כִּמֵּה דָאִית רֹזָא דִיּוֹקָנָא שִׁיּוֹפִי (נ"א בְתִיקְנוּן דְשִׁיּוֹפִי) דָאָדָם וּתְיקְנוּן. הַכִּי נְמִי אִית (נ"א אִיהָו) רֹזָא דִיּוֹקָנָא דְשִׁיּוֹפִי בְוַקְבָּא וּתְקוּנִי דְנוֹקָבָא. וּכְלָא פְרִישׁ בְגּוֹן. הַכִּי נְמִי אִית לְעִילָא (ד"א מָאן) אֲחִיד בָה וְאַתְעַר לְקַבֵּל בְרָחִימָו הַכִּי נְמִי אִית לְתַתָּא רֹזָא וּתְקוּנָא דָאָדָם פַתָּה אַחֲרָא תְחוֹת סִיחָרָא (ד"א וּתְקוּנָא דְנוֹקָבָא).

כִּמֵּה דְדַרְוֹעָא שְׁמָאָלָא (תשא קעד ב, פקודי רלג ב) לְעִילָא אֲחִיד בָה וְאַתְעַר לְקַבֵּל בְרָחִימָו. הַכִּי נְמִי אִית לְתַתָּא.

וְיֵה הָעָמֹדִים בְלָהו קְיֻמִי שִׁיּוֹפִין לְאַתְאָחָדָא דָא בָדָא וּלְאַתְקְשָׁרָא דָא בָדָא קְשָׁרִי מִהִימְנוּתָא סְטוּרָא דְקָדוֹשָׁא מִסְטוּרָא דְרוֹחַ מִסְאָבָא דְאִיהָו רֹזָא דְנָחֵשׁ לְתַתָּא). הָאִי נְחֵשׁ אִיהָו דְרָוֹעָא שְׁמָאָלָא דְרוֹחַ מִסְאָבָא. וְאֲחִיד בֵּיהֶ מָאן דְרָכִיב בֵּיהֶ וּקְרָבָא לְגַבִּי דִסִיחָרָא וּמְשִׁיךְ לְהָ בִינְיִיהָו ב"א בְדִבְיקָה דְקֹוטֶפָא וְאַסְתָּאָבָת.

וְכֵדֵין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִקְרָבֵין שָׁעֵיר. וְהַהְוָא נְחֵשׁ אַתְמָשֵׁךְ אֲבָתְרִיהֶ דְהָהּוָא שָׁעֵיר. וְסִיחָרָא אַתְדְּכִיאָת וּסְלָקָאת לְעִילָא וְאַתְקְשָׁרָת לְעִילָא לְאַתְבְּרָכָא. וּנְהִירֵין אֲנָפְחָהָא מָה דְאַתְחַשְּׁבָת לְתַתָּא.

כֵּדֵין הַכָּא בַיּוֹם אֶכְפּוּרִי כִּיּוֹן דְהָהּוָא חֹווִיא בִּישָׁא

אתעסַק בְּהַהֲוָא שֵׁעִיר. **סִיחָרָא אֶתפְּרִשְׁת מִגְיָה וְאֶתעָסָקָת**

(בישראל) **לֹאָוְלָפָא עַלְיָהוּ סְבִיגָרִיא וְסֻכְכָת עַלְיָהוּ בְּאַמְּאָ**

עַל בְּגִינָן. **וְקַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרִיךְ לוֹן מַלְעִילָא וּמַחְילָ**

לוֹן.

לְבַתֵּר יִשְׂרָאֵל כֵּد מַטּוֹ לְחָג מַתְּעִירִי סְטָרָא דִימִינָא

לְעַיְלָא. **בְּגִין דִיתְקִשְׁר בֵּיה סִיחָרָא וִיתְבָהִירָוּ**

אֲנָפְחָא בְּדַקָּא חִזִּי. **וּכְדִין פְּלָגָת (יב) חַוְלָקָא בְּרִכָּאָן לְכָל**

אָבוֹן מִמְּנָן דְלִתְתָּא דִיתְעָסָקָוּן בְּחַוְלָקָהוּן. **וְלֹא יִתְוֹן**

לִינְקָא וְלִקְרָבָא בְּסְטָרָא דְחַוְלָקָהוּן דִישָׂרָאֵל.

כְּגִוּונָא דָא לְתַתָּא כֵּד שָׁאָר עַמִּין אֶתבְּרָכוֹן. **כְּלַהֲוָן אָפָוָן**

מַתְּעָסָקָיו בְּאֲחִשְׁנָת חַוְלָקָהוּן. **וְלֹא הוּא אֲתִיָּן**

לְאֶתְעָרְבָא בְּהַדְיָהוּ דִישָׂרָאֵל וְלִחְמָדָא חַוְלָקָ אֲחִשְׁנָתָהוּן.

וּבְגִין כֵּה יִשְׂרָאֵל אָפָוָן מִשְׁכָּין בְּרִכָּאָן לְכָל אָפָוָן מִמְּנָן

בְּגִין דִיתְעָסָקָוּן בְּחַוְלָקָהוּן וְלֹא יִתְעַרְבּוּן בְּהַדְיָהוּ.

וּכְדִ סִיחָרָא אֶתמְלִי בְּרִכָּאָן לְעַיְלָא בְּדַקָּא יָאוֹת. **יִשְׂרָאֵל**

אֲתִיָּן וַיְגַקְיָן מִיְבָה בְּלַחְוּדִיָּהוּ. **וְעַל דָא כְתִיב (במדבר**

ט) בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי עַצְרָת תְּהִיכָה לְכָם. **מַאי עַצְרָת, בְּתִרְגּוּמוֹ**

כְּגִישָׁו. **כָל מַה דְבַגִּישׁוּ מַאֲפָוָן בְּרִכָּאָן עַלְאָין.** **לֹא יִגְקַיְן**

מִגְיָה עַמִּין אַחֲרָנוּ בְּרִיךְ יִשְׂרָאֵל בְּלַחְוּדִיָּהוּ. **וּבְגִין כֵּה**

כְתִיב עַצְרָת תְּהִיכָה לְכָם. **לְכָם וְלֹא לְשָׁאָר עַמִּין.** **לְכָם וְלֹא**

לְשָׁאָר מִמְּנָן.

וְעַל־דָּא אֲפִין מְרַצֵּין עַל הַמִּים לְמַיְהָב לֹזֶن חֹלֶק בְּרַכָּאָן
דִּיתַּעֲסֻקּוּן בֵּיהֶ. וְלֹא יַתְּעַבּוּן לְבַתֵּר בְּחִדּוֹתָא
דִּישָׂרְאֵל כִּד יַגְּקִין בְּרַכָּאָן עַל-אַיִן. וְעַל הַהוּא יוֹמָא פְּתִיבָּ
הַזָּדִי לִי וְאַנִּי לוֹ. דְּלֹא אַתְּעַרְבָּ אַוחֲרָא בְּהַדּוֹן.
לְמַלְכָּא דְּזָמֵן רְחִימָיו בְּסֻעִידָתָא עַל-אָה דְּעַבֵּד לֵיהֶ
לְיוֹמָא רְשִׁימָא. הָא רְחִימָיו דְּמַלְכָּא יַדָּ
דְּמַלְכָּא (דף ס"ד ע"ב) אַתְּרַעַי בֵּיהֶ. אָמַר מַלְכָּא הַשְׁתָּא אָנָּא בְּעֵי
לְמַחְדִּי עַם רְחִימָא. וְדַחְילְגָּנָא דְּכָד אָנָּא בְּסֻעִידָתָא עַם
רְחִימָא יַעֲלוּן כָּל אֲפִין קָסְטוּרִי מִמְּנָן וַיַּתְּבִּין עַמְּנָא
לְפִתְרוֹא לְמַסְעָד סֻעִידָתָא דְּחִדּוֹה עַם רְחִימָא. מָה עָבֵד
אַקְדִּים הַהוּא רְחִימָיו קָיסְטוּרִין דִּירָקִי וּבְשָׁרָא דִּתְרוּרִי
וְאַקְרֵיב קְמִיְּהוּ דְּאֲבִין קָסְטוּרִי מִמְּנָן לְמִיכָּל. לְבַתֵּר יַתְּבִּין
מַלְכָּא עַם רְחִימָיו לְהַהְיא סֻעִידָתָא עַל-אָה מִכָּל עַד-וְגַנִּין
דְּעַלְמָא. וּבָעוֹד דְּאֵיהֶ בְּלַחְזֹדוֹי עַם מַלְכָּא שָׁאֵיל לֵיהֶ כָּל
צְרָפּוֹי וַיַּהַבְּ לֵיהֶ. וְאַחֲדִי מַלְכָּא עַם רְחִימָיו בְּלַחְזֹהָה
וְלֹא אַתְּעַרְבִּין אַחֲרָגִין בֵּינֵיהֶן. כִּד יִשְׂרָאֵל עַם קְוִידָשָׁא
בְּרִיךְ הַוָּא. בְּגַיְן כִּד פְּתִיבָּ בְּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עַצְּרָת תְּהִיהָ
לָכֶם.

אָמְרוּ רְبִי יוֹסֵי וְרְבִי חִיאָ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְּקִין
אוֹרְחָא קְמָן. זֶבְּאַיִן אֲפִין דְּמִשְׁתְּדָלִי בְּאֹרְיִיתָא.
אָתֵי בְּשָׁקוֹהָו. קָרָא עַל-יהֶ רְבִי יוֹסֵי (ישועה נ) וְכָל בְּנֵי

למנדי יי' ורב שלום בגין. כה מטו כי חקל יתיבו. אמר ההוא בר נש מי שנא דכתיב, (בראשית ט) ווי' המטיר על סדום ועל עמורה וגוו. (נדפס בפקודי רוכב) ומאי שנא בטופנאה דכתיב אליהם אליהם בכל אחר. (אמאי) ולא פתיב ווי' (בכללא).

אלא תנין בכל אחר דכתיב ווי' הוא ובית דין. אליהם סתם דין באלהודוי. אלא בסדום אתעבד דין ואלה לשבץאה עלמא. ובגין כד אתערב איהו בהדי דין. אבל בטופנאה כל עלמא שציא וכל אפונ דاشתכחו (נ"א בלהודוי) בעלמא.

וואי תימא (ד"א דהא) נה ודקמיה (ד"א אשתייבו). (נ"א הא) סתים מעינה הוה שלא אתחז. ועל דא כל מה דاشתכח בעלמא שציא ליה. ועל דא ווי' באתגלייא ולא שציא כלל. אליהם בעי סתימו ובעי לאסתمرا דהא כלל שציא. ועל דא אליהם באלהודוי הו.

ורוזא דא (תהלים כט) יי' למבול ישב. מהו ישב. אלמלא קרא פתיב לא יכלין למימר. ישב באלהודוי שלאأتي עם דין. פתיב הכא ישב, וכתיב הטעם (ויקרא יג) בקד ישב באלהודוי.

ובגין נה הוה סתים מעינה. לבתר כה אתעבד דין ואלה שציא עלמא נה רוגזיה מה פתיב ויזכר אליהם

את נח וגוי. דהא כ"ד שצ'י עלמא לא אדרבר דסתיים מעינא הויה. ורוזא (עד) אוליפנא קידשא בריך הוא סתיים וגלייא. גלייא הוא כי דינה דלחתה. סתיים הוא אחר הכל ברכאנ נפקי מתחנן. ובגין פה כל מלאוי דבר נש דאנון בסתימיו ברכאנ שריין עליוי. וכל דאנון באתגלייא ההוא אחר דבר דיבי דינה שריין עליוי בגין דאייהו אחר באתגלי והוא הוא דאקרי רע עין שליט עלייה, וכלו הוא ברוזא עלאה בגונא דלעילא.

בכה רבוי יוסי ואמר זכהה דרא רבוי שמעון שרייא בגויה דהא זכותא דיליה אומין לו בטורי מלין עלאין באליין (עד כאן). אמר רבוי יוסי הא בר נש לאודעה לו מלין אליו קא אתי ושדריה קידשא בריך הוא לגבען. כ"ד אותו וסדרו מלין קמיה רבוי שמעון אמר ודאי שפיר

ק"א אמר. (נדפס בפרקוי רצח ב).

רבוי אלעזר הויה יתיב יומא חד קמיה רבוי שמעון אבוי. אמר ליה הא קץ כל בשך אתחמי מאונן קרבניין דהו ישראל מקרביין על גבי מדבחה או לא. אמר ליה כלל הו מסתפקי פחדא לעילא ותתא.

וთא חזי פהני וליאי ויישראל אונן אקרון אדם בחבורא דאנון רעותין קדיישין דסלקין מגויה. והוא כשבא או אמרה או היה בא בהמה דקרבין אצטריד עד

לא יתקרב על גבי מדברה לפרשא עלה כל חטאין וכל רעوتין בישין לאתוּדאה עלה. וכדין היה אתקרי בהמה בכלא בגו אפונ חטאין ובישין והרהורין.

כגונא דקרבنا בעזיאל הכתיב (ייקרא י) ותודה עליו את כל עונות בני ישראל וגוי. כי נמי הכא. וכן סלקא על גבי מדברה מטולא על חד תריין. ובגין לכך דא סלקא לאתריה. ודא סלקא לאתריה. דא ברזא דאדם ודא ברזא דבHEMA כמה דעת אמר (תהלים לו) אדם ובHEMA תושיע יי.

חייבין וכל שאר מנחות לאתערא רוחא קדיישא ברעotta דכהני ושירותא דליואי ובצלותא דישראל. ובהוֹא תננא ושמנא וקמָה דסליק מתרזון ומספקין (ס"א ומתקנין) (ס"א ומתקשין) (דף סה ע"א) כל שאר מארי דдинין דלא יכולין לשלוֹטהה בהוֹא דינא דאת מסר לוֹן. וכלא בזמנא חדא. תא חז, כלל את עביד ברזא דמהימנותא לאסתפקא דא בדא, ולאסתלקא לעילא מאן דאטיריך עד אין סוף. (נדפס בפקודי רבא, רשות ב אמר רבי שמעון ארימת יראי בצלותין לעילא, כד רעotta עלאה לעילא לעילא קיימא על ההוֹא רעotta דלא אתיידע ולא אتفس כלל לעלמין רישא דסתים יתר לעילא. וזהו רישא אפיק מאי דאפיק ולא ידיע ונחר מאי דנהיר כלל בסתימנו.

רְעוֹ דִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה לְמַרְדָּף אֲבַתְּרִיה וְלְאַתְגָּהָרָא מֵבֵית.
 חד פְּרִיסָו אֲתִפְרִיסָס. וּמְגֻוְהָה הוּא פְּרִיסָא בְּרִיסָפוֹ
 דְּהָהִיא מִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה מַטִּי וְלֹא מַטִּי עַד הָהּוּא פְּרִיסָא
 גְּהִירָה דְּגִנְהִירָה. וּבְדִין (ס"א הַהּוּא) אִיהוּ מִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה
 גְּהִירָה בְּגִנְהִירָה (בְּסִתְימָוּ) סְתִים דָלָא יְדִיעָה וְהָהּוּא מִמְחַשֶּׁבָה לֹא
 יְדִיעָה. בְּדִין בְּטַשׁ הָאֵי גְּהִירָה דִמְחַשֶּׁבָה דָלָא אַתִּידָעָה
 בְּגִנְהִירָה דְפְרִיסָא דְקִיִּימָא דְגִנְהִירָה מִמָּה דָלָא יְדִיעָה וְלֹא
 אַתִּידָעָה וְלֹא אַתְגְּלִילָה. וּבְדִין (נ"א הָאֵי) דָא גְּהִירָה דִמְחַשֶּׁבָה
 דָלָא אַתִּידָעָה בְּטַשׁ בְּגִנְהִירָה דְפְרִיסָא וְגִנְהִרְיָן בְּחַדָּא
 וְאַתְעַבְּיָדוּ תִשְׁעָה הַיְכָלִין.

וְהַיְכָלִין לֹאוּ אֲפּוֹן גְּהִורְיָן וְלֹאוּ אֲנּוֹן רְוִיחָן וְלֹאוּ אֲפּוֹן
 גְּשִׁמְתִּין. וְלֹא אִית (אַיְדוֹ) מְאֹן דְקִיִּימָא בְּהָה.
 רְעוֹתָא דָכֵל תִשְׁעָה גְּהִורְיָן דְקִיִּימִי כָּלָהוּ בִמְחַשֶּׁבָה דְאִיהוּ
 חד מְבִיאָה בְחַושְׁבָנָא כָלָהוּ לְמַרְדָּף בְתְרִיבָה בְשַׁעַתָּא
 דְקִיִּימִי בִמְחַשֶּׁבָה וְלֹא מַתְדַבְקָנוּ וְלֹא אַתִּידָעָה. וְאַלְיָן לֹא
 קִיִּימִי לֹא בְרֻעּוֹתָא וְלֹא בִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה (נ"א עַלְאיָן). תְּפִסִּין
 בָה וְלֹא תְּפִסִּין. בְאַלְיָן קִיִּימִי כָל רְזִי דְמַהְימְנוֹתָא וְכָל
 אֲפּוֹן גְּהִורְיָן מְרוֹזָא דִמְחַשֶּׁבָה עַלְאָה (דְלַתְתָא ד"א וְלַתְתָא)
 כָלָהוּ אַקְרָיוּן אֵין סָופָה. עַד הָכָא מַטָּוּ גְּהִורְיָן וְלֹא מַטָּוּן וְלֹא
 אַתִּידָעָה. לֹאוּ הָכָא רְעוֹתָא וְלֹא מִמְחַשֶּׁבָה.

(בְּדִין ד"א כֵד) גְּהִירָה מִמְחַשֶּׁבָה וְלֹא אַתִּידָעָה (יְדִיעָה) מִמְאֹן דְגִנְהִירָה.

כִּדְין אֲתַלְבֵשׁ וְאַסְתִּים גֹּו בִּינָה וְנָהִיר לְמַאַן דְּגַהִיר וְאַעֲילָה בְּדָא עַד דְּאַתְּפֵלְילָו כֶּלֶהוּ כְּחַדָּא. וּבָרוֹזָא דְּקַרְבָּגָא כְּדָלֵיק פֶּלֶא אֲתַקְשָׁר דָּא בְּדָא וְנָהִיר דָּא בְּדָא. כִּדְין קִיִּימִי בְּלָהוּ בְּסַלְיקָו וּמְחַשְּׁבָה אֲתַעַטָּר בָּאַיִן סֻוֹתָה. הַהְוָא נָהִירוּ דְּאַתְּגַהִיר מְגִיה מְחַשְּׁבָה עַלְּאָה (דְּלָא אַתְּיַדַּע בְּהַבְּלָל) אַקְרֵי אַיִן סֻוֹתָה. וּמְגִיה אֲשַׁתְּכָה וּקִיִּמָּא וְנָהִיר לְמַאַן דְּגַהִיר וְעַל דָּא כֶּלֶא קָאִים. זֶכְאָה חַוְלְקִיהּוֹן דְּצַדְיקִיא בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי.

תָּא חִזֵּי, הָאֵי קָזָבְלָבְשָׂר, כִּמָּה דְּקַשְׁוָרָא אֲשַׁתְּכָה לְעַילָּא בְּחַדָּו, אוֹף הָכִי נָמֵי לְתַתָּא בְּחַדּוֹתָא. וּרְעוֹתָא לְאַסְתְּפָקָא כֶּלֶא לְעַילָּא וְתַתָּא. וְאַיִּמָּא קִיִּמָּא עַלְיִהוּ דִּישְׁרָאֵל בְּדָקָא יָאוֹת.

תָּא חִזֵּי, בְּכָל רִישֵׁי יִרְחָא וַיִּרְחָא כְּדָסִירָא מִתְחַדְּשָׁא יִהְבִין לִיה לְהָאֵי קָזָבְלָבְשָׂר חַוְלְקָא חַדָּא יִתְיַיר עַל קַרְבָּגָן לְאַתְּעַסְקָא בֵּיה וּיִשְׁתַּמְשָׁ בְּחַוְלְקִיהּ. וַיְהָא סְטָרָא דִּישְׁרָאֵל בְּלַחְזָדִיָּהוּ. בְּגִין דִּיתְאַחֲדוֹן בְּמַלְכִיהּוֹן, וְדָא אֲיָהו שָׁעֵיר. בְּגִין הָאֲיָהו בְּחַוְלְקָא דַעֲשָׂוּ דְכִתְיבָּ בֵּיה שָׁעֵיר (בראשית כז) הָן עָשָׂו אֲחֵי אִישׁ שָׁעֵיר. וְעַל דָּא אֲיָהו אֲשַׁתְּמַשׁ בְּחַוְלְקִיהּ. וִיְשָׁרָאֵל אֲפֹן מְשַׁתְּמַשִּׁין בְּחַוְלְקִיהּוֹן. וּבְגִין כֵּה בְּתִיבָּ, (תְּהִלִּים קָלָה) כִּי יַעֲקֹב בָּחר לוּ יְהָיָה יִשְׁרָאֵל לְסִגּוֹלָתוֹ.

תא חזי, הא קץ כל בשר, כל רעوتיה לאו איהו אלא בבשרא תDIR ו בגין כה תקוגא דבשרא תDIR לגביה ועל דא אקורי קץ כל בשר. וכד איהו שליט, שליט על גופא ולא על נשמה. נשמתא סלקא לאתרא ובשרא אתיהיב לאתר דא. בגונא דא בקרבנא דרעותא סלקא לאתר חד, ובשרא לאתר חד.

ובר נש דאייהו זפאה איהו קרבנא ממיש לבפרה. ואחרא דלאו איהו זפאה, לאו איהו קרבנא בגין דביה מומא דכתיב, (ויקרא ט) כי לא לרצון וגוו. ועל דא צדיκיא כפירה אפון דעלמא וקרבנא אנון בעלמא (עד כאן):

תא חזי, ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני. לmittel רשי לאחשכא אפייהו (דף סה ע"ב) קבני עלמא. ובגיני כד הנבי משיחתם את הארץ. ועל דא עשה לך כתבת עז גופר בגין לאשתזבא פה ולא יכille לשלהה עלה. רבינו חייא ורבי יוסי והוא אול בארחא אמר (ח) כתיב ויעש נח הכל אשר צוהו ה'.

השלמה מההשומות (סימן יא)

צוה ה'. אמר רבוי יוסי זפאיין אינון ישראל דאתיהיב להון אוריתא קדישא זאינון משתדל ביה יממא וליל. תא חזי דהא משמע דאלולי דاشתכח נח עם תיבותא באתחברותא בחדא לא אשתייב (ובגין ק) אסתים מן עינא בגו תיבותא. קמו ואזלו. אמר ההוא יודאי

בודאי כתיב עשה לך תיבת עצי גופר, לך לגרם בגין לאתחברא בהדה ולאשתזבא בה מה כתיב ויעש נח הכל אשר צוהו וגוי. (עד כאן מההשומות)

תא חוו, מה כתיב ונח בן ששה מאות שנה וגוי. וכי אמא אתה חושבנא דא למני. אלא אילו לא היה נח בן ששה מאות שנה לא ייעול לתיבותא ולא יתחבר בהדה. פיוון דאשתלים בשש מאות שנה פ דין אתה חבר בהדה.

ועל דא מון יומא דאשתלים חובייה דבני עלמא אוריך לוון קידשא בריך הוא עד דאשתלים נח בשש מאות שנה ואשתלים דרגיה כדי קא יאות והוה צדיק שלים. וכדין על לתיבותא. וכלא בגונא דלעילא: ונח בן ששה מאות שנה כמה דאמאן. ובגיני כך לא אמר פבן ששה מאות שנה. (ר"א לג' לקביל שתים סטרין דעלמא).תו פתח ואמר ואני הנבי מביא את המבול מים. מי טעםא הנבי כיון דאמר ואני. אלא אני אנבי (נ"א הנבי) שלא מלה חדא היא.

תא חוו, בכל אחר אני אתעבד גופא לנשmeta ודאי דמקבלא מהה דלעילא. ובגין כה אתרמי באט קיימא דכתיב אני הנה בריתי אתה. אני דקיימא באתגלא מזומנת למנדע. אני כריסיא למה דלעילא.

אני דעבידנא נוקמין לדרי דריין. ואני פלייל דבר ונוקבא כחדא. לברת אתרשים בלחוודוי דאוודמן למעדן דינא. הנבי. מביא את המבול מים.

כיוון דאמר מביא את המבול לא ידענא דאייהו מים. אלא את המבול לאסגאה מלאר המות, דאספ על גב דמייא הו. מחללא (לחבלא בהון מחללא) (ד"א תורה) איזיל בעלמא לשיצאה באפונ מיין. אני יי, הכי תנין נאמן אנה לשלים אגר טב לצדיקיא ולאתפרע מרשייעיא. ו בגין פה אבטח לוון קרא לצדיקיא באני לשלים אגר טב דלהון לעלמא דאתה. ואגוזים לרשייעיא לאתפרע מביהו לעלמא דאתה באני.

לשחת כל בשר. כמה דאקייננא דהא הוא מחללא לעלמא. ועל דא כתיב, (שמות יב) ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגוף. ודהא הוא לשחת כל בשר מסטרא דקץ כל בשר בא לפני. דהא כיון דמطا זמנא דאוריך לוון קודשא בריך הוא (ד"א לא"ג ואוריך לוון) עד האשלים נח לשש מאות שנה כדיין לשחת כל בשר. אמר הכי אוילפנא משמיה דרבבי יצחק (ס"א ברבי יוסף מהוזאי) דאמר לנו (נ"א הא דאקיורי לבון).

פתח ואמר, (ישעה לה) אמרתי לא אראה יה יה בארץ החיים לא אבית אדם עוד עם יושבי חיל. אמרתי

לֹא אָרַא הָיָה, כִּמְהָא אֲטִימִין אָפָוּן בְּנֵי נְשָׁא דָלָא יַדְעַין וְלֹא מִשְׁגִּיחַין בְּמַלְיָא דָאוּרִיתָא, אַלְאָ מִסְתְּכָלִי בְּמַלְיָא דָעַלְמָא וְאַתְּגַשְׁי מִבְּיִהוּ רַוְחָא דְּחַכְמַתָּא.

דָּבֶד בֶּר נְשָׁא אַסְתָּלָק מִהְאָי עַלְמָא וַיְהִיב חַוְשְׁבָנָא לְמִאִירָה מִכְלָל מַה דַּעֲבָד בְּהָאִי עַלְמָא בְּעַוֹד דָּאִיהוּ קָאִים רַוְחָא וְגַוְפָא בְּחַדָּא וְחַמְיָה מַה דְּחַמְיָה, עַד דָּאַזְיל לְהַהְוָא עַלְמָא וְפָגַע לֵיהֶה לְאָדָם הָרָאשׁוֹן יַתְּבֵל לְתְּרֻעָא דְּגַנְתָּא דְּעַדְנוּ לְמִחְמָיִם כָּל אָפָוּן דְּגַטְרוּ פְּקוּדִי דְּמִאִירָהוּן וְחַדְיִ בָּהָג.

וְכִמְהָ צְדִיקִיא סְחַרְנִיהָ דָאָדָם. אָפָוּן דְּאַתְּמָנָעָו מִאַרְחָא דְּגִיהַבָּם וְסָטוּ לְגַבְיִ אַרְחָא דְּגַן עַדְנוּ. וְאַלְיִין אַקְרָיוֹן יוֹשְׁבִי חַדָּל. וְלֹא בְּתִיב יוֹשְׁבִי חַדָּל. בְּגַיְן דָּלָא הוּא כְּמוֹ חַוְלָדָה דְּגַרְרָא וְמִנְחָא וְלֹא יַדְעָא לְמִאן שְׁבָקָא. אַלְאָ יוֹשְׁבִי חַדָּל. כִּמְא דָאת אָמָר, (ישעיה ב) חַדָּלוּ לְכָם מִן הָאָדָם וְגוּ, (אַלְאָ יוֹשְׁבִי חַדָּל) דְּאַתְּמָנָע לְזֹן מִאַרְחָא דְּגִיהַבָּם. וְאַתְּקִיפָו בָּהָו לְאַעַלְלָא לְהָו בְּגַנְתָּא דְּעַדְנוּ.

דָּבָר אַחֲרָיו יוֹשְׁבִי חַדָּל אָפָוּן מִרְיָהוֹן דְּתִשְׁוְבָה דְּמָנָעָו גַּרְמִיְהוּ מִאָפָוּן חֹבִין דְּחַיִיבִיא. וּבְגַיְן דָּאָדָם הָרָאשׁוֹן תָּב בְּתִיּוֹבָתָא קְמִי מִאִירָה. יַתְּבֵל (נ"א עט) עַל אָפָוּן דְּאַתְּמָנָעָו מִחְוּבִּיהוֹן וְאָפָוּן בְּנֵי חַדָּל. כִּמְא דָאת אָמָר, (תהילים לט) אַדְעָה מָה חַדָּל אָנָי. וּבְגַיְן כֵּה אִיהוּ יַתְּבֵל לְתְּרֻעָא

**דְּגַבְּתָא דְּעַדּוֹ וְחַדִּי בְּהוּ בְּצִדְיקִיא דְּאֲתִין בְּהַהוּא אָוֹרְחָא
דְּגַבְּתָא דְּעַדּוֹ.**

תא חזי, מה כתיב אמרתי לא אראה יה. וכי מאן יכול למוחמי יה. אלא סופא דקערא אוכח דכתיב יה בארץ החיים. תא חזי, כד (תרומה קמא) סלקין גשمتין לאטר צרורא דחיי. תפון מתחנו בזורה דאספקלרייה דנהרא דבhair (דף ס"ו ע"א) מאטר עלאה דכלא. ואילו לא מתלבשא גשmeta בזורה דלבושא אחרא לא תיכול לאתקרבא למוחמי ההוא נהירא. ורזה דמלחה כמה דיחבי לנשmeta לבושא דמתלבשא ביה למייקם בהאי עלמא. הכי נמי יhbוי לה לבושא דזורה עלאה למייקם ביה בהוא עלמא ולאסטכלא בגו ההוא אספקלרייה דנהרא מגו ההיא ארץ החיים.

תא חזי, משה לא יכול לקרבא לאסטכלא במה דאסטכל אלא כד אתלבש בלבושא אחרא כמא דאת אמר (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר. ותרגם במציאות עננא. ואתלבש בה כמאן דאתלבש בלבושא. ובגין דא (שמות כ) ומשה נגע אל הערפל אשר שם האלים וכתיב, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן וגוי ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה יכול לאסטכלא במה דאסטכל.

כְּגֹוֹנָא דָא מַתְלֶבֶשִׁין גַּשְׁמַתְהוֹן דְצִדִיקִיא בְּהַהוּא עַלְמָא בְּלֵבּוֹשָׁא כְּגֹוֹנָא דְהַהוּא עַלְמָא דָלָא יִתְגַהֵג אֶלָא בְּלֵבּוֹשָׁא כְּגֹוֹנָא דָא וְקִיְימִי לְאַסְטְפָלָא בְּנַהֲרָא דְנַהֲיר בְּהַהוּא אָרֶץ הַחַיִים. וַיְהִי יְהָא בְּאָרֶץ הַחַיִים. דְהַהּוּ סְבִיר דָלָא יַזְכִי לְהַהוּא בְּהַרָא וְלְהַהוּא אַסְטְפָלוֹתָא בְּגַיְן דְבַתְרָא דְנַגְגִיד פְסִיק לֵיה וְלָא אָוְלִיד.

לֹא אָבִיט אָדָם עוֹד דָא אָדָם קָדְמָה כִּמָה דָא תָמָר. וּכְלָדָא לָמָה. בְּגַיְן דָא מֵר לֵיה נְבִיאָה כִּי מֵת אַתָה בְּהָאֵי עַלְמָא וְלָא תְחִי לְהַהוּא עַלְמָא. בְּגַיְן. דָמָאוּן דָלָא (חַחָה) אָוְלִיד בְּנֵי בְּהָאֵי עַלְמָא, כִּד נְפִיק מְגִיה מְתֻרְכִּין לֵיה מְכֻלָּה דָא מֵרָן. וְלָא שְׂרִיא לְמַחְמִי בְּהַהוּא בְּהַרָא דְנַהֲיר (כָל שָׁבֵן וּכָל שָׁבֵן שֶׁאָר עַמָּא וּשֶׁאָר בְּנֵי נְשָׁא). וּמָה חֹזְקִיה דְהַהּוּ לֵיה זְכוֹת אָבוֹת וְאִיהוּ זְפָאָה צְדִיק וְחַסִידָא כֵה. כָל שָׁבֵן מִאן דְלִית לֵיה זְכוֹת אָבוֹת וְחַטִי קְמִי מָאִירִיה.

הָאֵי לְבּוֹשָׁא דְקָאָמָרָן אִיהוּ (אנָנוּ) מָה דָא מֵרָן חֶבְרִיא חַלּוֹקָא דְרַבְּבָן דְאַתְלָבִישׁוּ בְּהַהוּא עַלְמָא. זְפָאָה חַוְלְקִיהָן דְצִדִיקִיא דְגַבְיוֹן לוֹן קְוִדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא כִּמָה טְבִיעָן וּעְדִינָנִין לְהַהוּא עַלְמָא, עַלְיִיהוּ בְתִיבָב, (ישועה ס) עַיִן לֹא רָאתָה אֱלֹהִים זַוְלַתְךָ יַעֲשָׂה לְמַחְפָה לוֹ:

וְאַנִי הַגְּנִי מְבִיא אֶת הַמְבּוֹל מִים עַל הָאָרֶץ. רַבִּי יְהוּדָה פָתָח (במדבר כ) הַמָּה מֵמֶרְיבָה אֲשֶׁר רַבְּבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל

את יי' וַיִּקְדַּשׁ בָּם. וְכֵי בַּאֲתָר אֶחָדָה לֹא רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי'. מַאי שָׁנָא הַכָּא דַקָּא מָרְגַּבָּה מֵי מָרְגַּבָּה וְלֹא אֶחָדָה. אֶלָּא הַבָּי מֵי מָרְגַּבָּה הוּוּ וְדֹאי דִיהָבו חִילָא וְתוֹקֵפָא לְמִאִירִיהָן הַדִּינָא לְאַתְּפָקָפָא. בְּגַין דָא אֵיתָ מִיְין מַתְוקִין וְאֵיתָ מִיְין מָרִירָן. אֵיתָ מִיְין צְלִילָן וְאֵיתָ מִיְין עַכְירָן. אֵיתָ מִיְין שָׁלָם וְאֵיתָ מִיְין קַטְטוֹג. וְעַל דָא הַמָּה מֵי מָרְגַּבָּה אֲשֶׁר רַבּוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יי', דָא מְשִׁיכָו עַלְיָהוּ לְמַאן דָלָא אֶצְטָרִיךְ וְאַסְתָּאִיבָו בֵיהֶה הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיִּקְדַּשׁ בָּם.

אמֶר לֵיהֶ רבִי חִזְקִיהָ אֵי הַכִּי מַאי וַיִּקְדַּשׁ וַיִּקְדְּשׁוּ מַבְעֵי לֵיהֶ. אֶלָּא מֶלֶה אַסְתָּלִיקָת. וַיִּקְדַּשׁ אַתְּפָגִים מִן דָלָא אֶצְטָרִיךְ. כְּבִיכּוֹל דְאַתְּפָגִים סִיחָרָא. וַיִּקְדַּשׁ לְאוֹ לְשָׁבָחָ אֵיתָהוּ הַכָּא. וְאֵני הַנְּבִיא מְבִיא אֶת הַמְבּוֹל כִּמָה דָא קִימָנָא לְאִיתָהָה מְחַבֵּלָא עַלְיָהוּ כִּמָה דָא פָוָן אַסְתָּאִבוּ בֵיהֶה.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי וּוְיַלְוָן לְרִשְׁיעֵיא דָלָא בְּעָן לְאַתְּבָא קִמְיִ קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל חֻובֵיהָן בְּעַוד דָא פָוָן בְּהָאֵ עַלְמָא. דְכָד בְּרַבְּנָשׁ אַתִּיב וְאַתְּגַחַם עַל חֻובּוֹי. קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְחַיל לֵיהֶ. וְכָל אַפָּוֹן דְמַתְּקָפִין בְּחֻובֵיהָו וְלֹא בְּעוֹ לְאַתְּבָא קִמְיִ קִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל (חֻובּוֹ) חֻובֵיהָן. לְבַתֵּר (גִּנְפּוֹל) יַגְפּלוּ לְגִיהָנָם וְלֹא יַסְקוּן לֵיהֶ מַתְמָן לְעַלְמָיו.

תא חזי, בגין דאתקיפו לבייהו כל אונון דרא דנכח ובעו
לאחזהה חובייה באתגלא. קידשא בריך הוा
אייתי דינא עלייהו בההוא גוונא. אמר רבי יצחק
ואפילו בד חטי בר נש באתכסיא קידשא בריך הוा
רחמן. ואי טוב בר נש לגביה חפי עלייה ומחייב ליה ושביק
לייה. וαι לא, גלי ליה לעיני כלא. מבלן מסוטה.
והכ' נמי אתמחון אלין חייביא מארעא באתגלא.
והיך אתמחון. אלא דהו נפקי מיא ויהו רתיחן
מן תהומא וסלקי וא עבר מנוייה משכא. וביוון דא עבר
מבייהו משכא הcy נמי בשרא ולא אשთארו אלא
בגרמייהו לחוד. לקיימה דכתיב וייחו מן הארץ. וכל
אונג גרמי אתפרדן דא מן דא ולא אשתארו פחדא.
ומכלא אתעברו מעולם. רבי יצחק אמר וייחו מן
הארץ, מי וייחו, פמא דאת אמר ייחו מספר חיים.
מכאן אוליפנא דלית לוון תחיה לעלמיין ולא קומין
בדינא.

(דף סו ע"ב)

והקימותי את בריתך אתך. אמר רבי אלעזר מהכא
קיומה דברית לעילא בקיומה דברית
لتתא. משמע דכתיב אתך. ואמר רבי אלעזר מבאן
אוליפנא דבד זכאי אונון בעולם אתקיים עלמא

לעילא ותתא. אמר רבי שמעון מלها סתים איהו. כ"ד אתערותא דרכורא לגביו נוקבא כ"ד איהו מקבי לה. תא חזי, רוזא דמלה כ"ד צדיקא איהו בעלמא מיד שכינתא לא אתעריתת מגיה ותיאובתא דיללה ביה. כ"ד אין תיאובתא דלעילא לגביה ברוחינו פתיאובתא דרכורא לנוקביה כ"ד איהו מקבי לה. ועל דא והקימותי את בריתך אתק. אתער תיאובתא בגינך. פגונא דא (בראשית יז) ואת בריתך אקים את יצחק.

והקימותי את בריתך אתק לממי את בריתך בעלמא. ולבתר ובאת אל התבה, דאלמלא לאו איהו צדיק (בריה) לא ייעיל לטיבوتא דהא לא אתה חבר לubah בר צדיק, יבגיני לך ובאת אל התבה וזה אמר.

אמר רבי אלעזר בכל זמגנא דבנין נשא יתאחדון בברית דא, ולא ישבקון ליה, לית עם ולישן בעלמא דייכול לא באשא לו. ונכח אתקייף בברית דא ובטר ליה, בגיני לך קידשא בריך הוא גטר ליה (וכל דיליה). וכל בני דריה לא נטרו ליה, בגין פה קידשא בריך הוא עבר לו. מעלמא. וזה אמר בההוא חובה ממש דאפון חאבו בההוא גונא אתמחון מעלמא.

רבי יהודה היה שכיח קמיה דרבנן שמעון, והוא עסקי בהאי קרא דכתיב, (מלכים א יט) וירפא את מזבח ה'

הַהֲרּוֹס. מַאֲיִ וַיַּרְפֵּא. תֵּא חִזֵּי, בִּימֵי אֱלֹהִים, יִשְׂרָאֵל כְּלָתוֹ שְׁבָכוֹ לֵיהֶם קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׁבָכוֹ בְּרִית קִיּוֹמָא דְּלֹהּוֹן. כִּד אַתָּא אֱלֹהִים וְחַמָּא דְּקָא שְׁבָכוֹ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֵי בְּרִית קִיּוֹמָא וְאַעֲבָרוּ מִבְּיִיחּוֹ הָאֵי בְּרִית.

כִּיּוֹן דְּחַמָּא אֱלֹהִים כִּד אַתָּא לְאַתְקָנָא מֶלֶה לְדוֹכְתִּיהְ. כִּיּוֹן דְּקָרִיב מֶלֶה לְדוֹכְתִּיהְ אַתְסִי כֵּלָא. הַדָּא הוּא דְכַתִּיב וַיַּרְפֵּא אֶת מִזְבֵּחַ יְיָ הַהֲרּוֹס. דָא בְּרִית קִיּוֹמָא (ד"א ל"ג דָא תָא לְאַתְקָנָא מִזְבֵּחַ יְיָ הַהֲרּוֹס בְּרִית קִיּוֹמָא) דְהֹווֹ שְׁבִיק מַעַלְמָא. וְכַתִּיב, (מלכים א ט) וַיַּקְרַב אֱלֹהִים שְׁתִים עֲשָׂרָה אָבָנִים לְמִסְפֵּר שְׁבָטֵי בְּנֵי יַעֲקֹב. דָא הוּא תָקָנוֹן דְמִזְבֵּחַ יְיָ.

אֲשֶׁר הָיָה דָבָר יְיָ אֱלֹיו לְאמֹר יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֵךְ. מַאֲיִ טֻמֵּא אָדָבָר הַכָּא יִשְׂרָאֵל, אֶלָּא וְדָאי יִשְׂרָאֵל יְהִי שְׁמֵךְ וְדָאי לְאַסְתָּלָקָא לְעַילָּא וְלְאַתְבָּא בְּרִית קִיּוֹמָא לְאַתְרִיהְ. וְהַיְנוּ דְכַתִּיב כִּי עֹזְבוּ בְּרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כִּד אֶת מִזְבְּחוֹתִיךָ הַרְסָוֹג.

תֵּא חִזֵּי, כֵּל זָמָנָא דִיְשָׂרָאֵל נְטוּרָוּ קִיּוֹמָא קְדִישָׁא כְּדִין עֲבָדֵי קִיּוֹמָא לְעַילָּא וְתַתָּא. וּכְדָשָׁבָקִי לְהָאֵי בְּרִית כְּדִין לֹא אָשְׁתַבָּח קִיּוֹם לְעַילָּא וְתַתָּא דְכַתִּיב, (ירמיה לו) אֶם לֹא בְּרִיתִי יוֹם וּלְילָה חֲקוֹת שָׁמִים וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. וּבְגִין כִּד וַיַּרְפֵּא אֶת מִזְבֵּחַ יְיָ הַהֲרּוֹס. וּכִי רְפֹואָה אִיהָן.

**הֲכִי הוּא וְדֹאי דָהָא מַקְיִים לְהַהְוָא אֶתֶּר דְמַהְיָמָנוֹתָא
תְּלִיא בֵּיתָה.**

תֵא חִזֵּי, אָוֹף הֲכִי פְנַחַס בְשֻׁעַתָּא דְקַבֵּי לְעַובְדָא דְזָמָרִי
אֲתָקִין לְהָאִי בְּרִית בָּאֲתָרִיה. וּבְגִין כֵּה בְּתִיב, (בְּמַדְבֵּר
ס) הַגְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. וּכְיַסְלְקָא דְעַתָּךְ
דְבָגִין פְנַחַס תֹּוה. וּמָה קַטְטָא תֹּוה לֵיה לְפָנַחַס בְּהָאִי
בְּרִית. אֶלָּא הֲכָא אֲתָקִשֶּׁר מַלְהָ בְּדַוְכִּתִּיה. הַגְּנִי נוֹתֵן לוֹ
אֶת בְּרִיתִי. וּמָה אַתָּן לוֹ שְׁלוֹם (לְאַתְּחַבְּרָא בֶּל חֶד בְּרוּכָתָה)
לְאַתְּחַבְּרָא בְּרִית בָּאֲתָרִיה. וּעַל דָא הַגְּנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת
בְּרִיתִי (שְׁלוֹם). וּמָה (נ"א אֵיה) שְׁלוֹם דָאֵיהוּ אֲתָרִיה לְאַתְּחַבְּרָא
בְּהַדִּיה. מָה דְאַתְּפְרֵשׂ מְגִיה בְּחוּבֵי הָא. בְּגִינִיה אַתְּחַבְּרָא
בֵיה. וּעַל דָא הַוְאֵיל וְהָא אֲתָקִין מַלְהָ בְּדַוְכִּתִּיה, מִפְאָן
וְלֹהֲלָאָה וְהִתְהַהֵּה לוֹ וְלֹזְרָעָו אַחֲרָיו בְּרִית כְּהַנְּתַעַת עַוְלָם, תְּחַת
אֲשֶׁר קָגָא לְאַלְהָיו וְגוֹ).

אמֶר רַבִּי שְׁמַעוֹן לִית לְךָ מַלְהָ בְּעַלְמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ
הָנוּא קַבֵּי לְהָכְמוֹ חֻזְבָא דְבָרִית כִּמְאָ דָאָת אָמֶר,
(וַיָּקֹרֵא כו) חַרְבָּ נוֹקְמָת נִקְםָ בְּרִית. וּתֵא חִזֵּי, לֹא אֲשִׁתְלִים
חוּבָא דְדָרָא דְטוֹפְנָא, אֶלָּא בְּגִין דְחַבּוּ בְּחַבְילָו (דְאַרְתִּיהוּ)
עַל אַרְעָא. וְאַפְעַל גַּב דָהְוָי מַקְפְּחִי דָא לְדָא בְּדַכְתִּיב
וְתַמְלִיא הָאָרֶץ חַמֵּס (וַיָּמַס מִבְּלָא תֹּוה וּבְגִין קָטָן) וּכְתִיב בַּי (דף ס' ע"א)
מַלְאָה הָאָרֶץ חַמֵּס מִפְנִיחָם. מִבְּלָל מִקּוֹם וְתַשְׁחַת הָאָרֶץ

לִפְנֵי הָאֱלֹהִים. וְהַגְּנִי מְשֻׁחִיתָם מִדָּה כְּנֶגֶד מִדָּה, הַגְּנִי
מְשֻׁחִיתָם בְּחוֹבָא דְּחַבְלוֹתָא.

וְאֵית דָּאָמֵרִי דְּלֹא אֲשַׁתְּלִים קָסְטִיְהוּ אֶלָּא בְּחוֹבָא
הַחַמֵּס הַהוּ מַקְפְּחִין דָא לְדָא הַהוּ בִּישִׁין לְשָׁמִים
וְלְבָרִיות. תָא חֹזֵי, כִּמָה אָפָון מִמְּנָן מַלְעִילָא דְּאַתְּפִקְדָּן
עַל קָלִי דָאָפָון דְּמָסְרִי דִינָא עַל חֶבְרִיהּוּן עַל מָה דְּעַבְדִּי
לוֹן. וְעַל דָא בְּתִיב בַּי מַלְאָה הָאָרֶץ חַמֵּס מִפְנִיהם. וּבְגִין
כֵּךְ בְּתִיב וְהַגְּנִי מְשֻׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יי' לְנֵחֶ בָא אַתָה וּכְלִ בִּיתְהָ. אָמֵר רַבִי שְׁמַעוֹן
אַמְאֵי בְּכָלְהוּ (ר"א ל"ג אַמְרָ) אֱלֹהִים וְהַכָּא יי'. מַאי
שְׁנָא הַכָּא דְּאַתְּמֵר יי' שְׁמָא עַל אָהָ דְּרַחְמִי. אֶלָא רֹזֵא אִיהוּ
דְּאוֹלִיְפָנָא. לָאו אוֹרָח אַרְעָא לְקַבְלָא אַתָּתָא אַוְשִׁפְיָא
בְּהַדָּה אֶלָא בְּרַשּׁוֹ דְּבָעָלה.

אוֹפֵה הַכִּי (נֶמֶי נֶחֶ) נֵח בְּעָא לְאַעֲלָא בְּתִיבָוֹתָא לְאַתְּחַבְּרָא
בְּהַדָּה. וְלָאו הַוָּה (לִיְהָ) יָאֹות עַד דְּבָעָלה דְּתִיבָה יְהָבָה
לְיִהְ רַשּׁוֹ לְאַעֲלָה (בְּהַדָּה). דְּכַתִּיב בָא אַתָה וּכְלִ בִּיתְךָ אֶל
הַתִּבָּה. וּבְגִין כֵּךְ אַקְרֵי הַכָּא יי' בָעָלה דְּתִיבָה. וּבְכִדֵּין עַל
נֶח וְאַתְּחַבְּר בְּהַדָּה. וּבָנָן אוֹלִיְפָנָא דְּלִילָת לְיִהְ רַשּׁוֹ
לְאַוְשִׁפְיָא לְמִיעָל לְבִיתָא אֶלָא בְּרַשּׁוֹ בָעָלה מְאַרְיָה
דְּבִיתָא, הַדָּא הוּא דְּכַתִּיב לְבָתָר וַיָּבָא נֶח וְגַוּ.

תָא חֹזֵי, מָה בְּתִיב בַּי אָוֹתָךְ רְאִיתִי צְדִיק לִפְנֵי בְּדֹור

הזה. מפָאֵן אֲוֹלִיפְנָא דָלָא יִקְבֶּל בָּר נְשׁ אֲוַשְׁפִּיאָא בְּבִיתְתָּיה אֵי אֵיהּ חַשִּׁיד בְּיַהְיָה דָאֵיהּ חַיִּיבָא. אֲלָא אֵי קָאִים בְּעִינָיו לְזֹפָאָה דָלָא חַשִּׁיד בְּעִינָיו כָּלֶל. הַדָּא הוּא דְכִתְבָּבָא אַתָּה וְכָל בִּיתְךָ אֵל הַתְּבָה, מַאֲ טֻמָּא בְּגַיְן כִּי אַתָּה רְאִיתִי צְדִיק לְפָנֵי בַּדָּרָה הַזָּהָר.

וְאֲוֹלִיפְנָא דָאֵי יְהִיב לִיהְיָה רְשָׁו בְּלַחְדוֹי וְלֹא יְהִיב רְשָׁו לְכָל אֶפְ�וֹן דָאַתְּיַין עַמִּיהָ, לֹא יִיעַל לֹזֶן לְבִיתָה. הַדָּא הוּא דְכִתְבָּבָא אַתָּה וְכָל בִּיתְךָ אֵל הַתְּבָה. לְכָל אֵי יְהִיב רְשָׁוֹתָא לְמִיעַל. וּמִקְרָא דָא אֲוֹלִיפְנָא רְזָא דָאַרְחוֹי דָאַרְעָא. (ד"א ל"ג בָּא אַתָּה וְכָל בִּיתְךָ אֵל הַתְּבָה וְגו').

רְבִי יְהִוָּה פָּתָח (תהלים כט) לְדוֹד מִזְמָר לְיִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה תִּבְלֵל וּיְוֹשֵׁבָי בָּה. הָא תִּבְנֵן לְדוֹד מִזְמָר דָאַמֵּר שִׁירְתָּא וְלֹבֶתֶר שָׁארָת עַלְיָה רֹוח קָדְשָׁא, מִזְמָר לְדוֹד דָשָׁארָת עַלְיָה רֹוח קָדְשָׁא וְלֹבֶתֶר אָמֵר (ל"ג) שִׁירָתָא לְיִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָה, הָאֵי קָרָא עַל אַרְעָא דִיְשְׁרָאֵל אַתָּמֵר דָאֵיהּ אַרְעָא קָדְשָׁא. וּמְלוֹאָה הָא שְׁכִינָתָא כְּמָא דָאַת אָמֵר, (דברי הימים ב' ח) כִּי מְלָא כְּבוֹד יְיָ אֶת בֵּית יְיָ. וּכְתִיב, (שמות מ) וּכְבוֹד יְיָ מְלָא אֶת הַמִּשְׁכָּן. מַאֲ מְלָא יְיָ. וְלֹא מְלָא. אֲלָא מְלָא וְדֹאי דָאַתְּמָלִיא מְפָלָא. דָאַתְּמָלִיא מִן שְׂמֶשָּׁא. סִיחָרָא שְׁלִימָם בְּכָל סְטְרִין. מְלָא